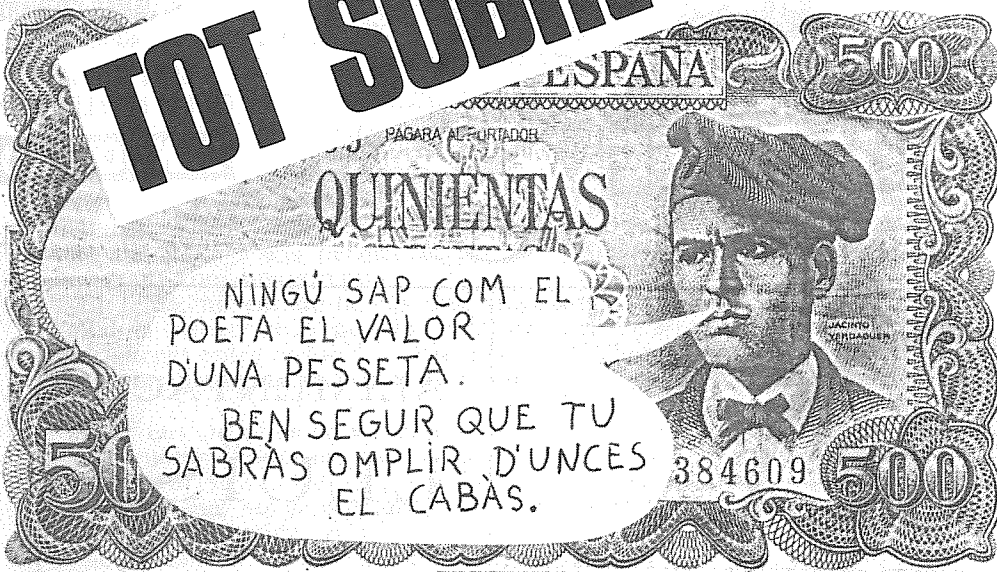

EL POU... CALENT

revista exempta

TOT SOBRE EL NOU IMPOST

NINGÚ SAP COM EL
POETA EL VALOR
D'UNA PESSETA.
BEN SEGUR QUE TU
SABRAS OMLIR D'UNCES
EL CABÀS.

SIGUI EN POESIA
O EN PROSA, PERQUE
AIXO NO FA LA COSA,
HE TROBAT UN NOU IMPOST
PER PODER FARCIR EL
REBOST. 4H4806685

CINE ALHAMBRA

Teléfono 8716111
LA GARRIGA

FESTES 1980/1981

EL GRADUADO
(THE GRADUATE)

¡QUE NO PARELA MÚSICA!

Walt Disney
Productions

LOS INCORREGIBLES
ALBONDIGAS

La Bama y el Vagabundo
LOS MAS DELICIOSOS PERSONAJES DEL MUNDO PERRUNO

CANTINFLAS

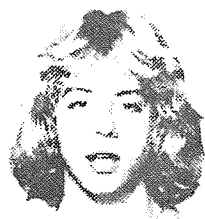
¿Sabes lo que es pasarse la vida colocado?

Su Excelencia

VILLAGE PEOPLE VALERIE PERRINE BRUCE JENNER

LOS ABISMOS DE LAS BERMUDAS

LEIF GARRETT

en **SKATEBOARD**

SUCESOS EN LA **IV FASE**

JAMES STEWART
RAQUEL WELCH
DEAN MARTIN
GEORGE KENNEDY

Como humo
Se va

BANDOLERO!

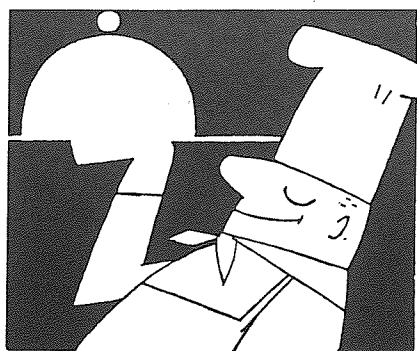
tic-tac
JOIERIA I RELLOTGERIA

ALIMENTACIÓ
LLUÏSA

joguines
el patufet

calàbria, 5
la garriga

Calàbria, 16 - Telèfon 8714790
LA GARRIGA

la cabaña

TELEFONO
871 40 46

RESTAURANTE

**sopar de fi
d'any**

PISCINAS DE
LA GARRIGA

Una de les dificultats que estàvem trobant darrerament de forma continuada a l'hora d'omplir les planes de la nostra revista era la de buscar temes que fossin notícia. A la Garriga no passa mai res, dèiem. Ara, per fi, hi ha un tema que està de moda i ens permet de no haver d'anar inventant com uns ximplés.

El tema, no cal dir-ho, és dels impostos i de l'alleluia entusiasmat que ha eixit del cor dels garriguencs entre nadala i nadala, i per tant n'hem de parlar amb tota la serietat que en siguem capços.

Tant ens preocupava el tema que ens va obligar a moltes hores de meditació per decidir si ens havíem de vendre les propietats o no, i això va ser el que va causar una certa irregularitat en la nostra sortida.

No obstant ara no parlarem d'això ja que sembla més propi d'aquestes diades que als editorials de diaris i revistes hom desitgi a tothom unes bones festes i un any nou curull de felicitat.

La gent normalment no s'ho creu i més aviat se'n malfia. Fins i tot algú se't mira amb cara

de mala lluna com si l'haguéssim insultat i per sota el bigoti t'esmenta la mare.

Ja sabem que travessem una època de vaques magres i que en aquests temps, els bons desigs de vegades contenen un cert tant per cent de sadisme, però nosaltres ho diem plens de bona fe. La bona fe que sempre ens ha caracteritzat.

Com pots desitjar bones festes —et diuen— entremig de guerres, violacions, impostos, terratrèmols i assassinats?, que us heu venut l'entenniment? No, no, si per nosaltres les podeu passar tan malament com vulgueu, no ens hi podem pas ficar, però un bon desig és un bon desig; som bona gent i no ens en sabem estar.

A més a més tenim el gust de comunicar-vos que aquest exemplar que teniu a les mans és el que fa 12 encara que consti com a número 7, que és el de broma. Això vol dir que a uns quants de vosaltres ja us toca de renovar la subscripció que va encetar no se sap quant temps fa. I ara, sobretot, no us comenceu a amagar quan us vinguem a veure per fer la renovació, que ja ens ha passat l'edat de jugar a cuit.

EL POU... CALENT

revista amb safareig

Director: Isabel-Clara Simó
n.º 7

Dipòsit Legal : B. 37.558-1978

El Pou Calent no es solidaritza necessàriament amb els treballs dels seus col·laboradors.

Redacció, administració i publicitat: Saturn, 2

Imprimeix: Impremta Tura
Calàbria 12 - La Garriga

Preu: 50 pessetes

Desembre 1.980

JAUME GUARDIS
JOAN GARRIGA
JORDI LLIMARGUES
JOSEP MAS
JOSEP MIRÓ
MANUEL PORTER
MANUEL VILAR
MERCÈ HERNANDEZ
MARTÍ SUNYOL
MATILDE MARTINEZ
PEP TORRA
QUIQUE ALCÀNTARA

SAFAREIG

EL TIO

Cagarà les coses de sempre: les perruques per a en Vinyes, en Planes, L'Hernàndes i en Sunyol, un pot de suc de prunes per a en Nualart, i els inevitables pantalons llargs per a l'alcalde i totes les deu mil potinguetes de rigor amb carbó inclòs pels qui s'enllemenen dient bestieses sobre el nou impost.

EL PLANOL DE LA GARRIGA

Els del Pou... ens estem plantejant seriosament el fet de llogar un despatxet obert al públic per tal de poder lluir el plànol de la Garriga que ens hem comprat.

50 PESSETES PER UN PLANOL

Per 50 pessetonetes, que és el que ens gastarem en metro i autobusos quan en tinguem a la Garriga, podeu adquirir un plànol del poble que ha editat l'ajuntament, i on hi trobareu també un bell escrit de la Núria Albó.

NOTA. L'adquisició del plànol no exclou l'adquisició del Pou..., de cap manera! Vint drets, Pou... i plànol, i cap a casa.

L'HOME DELS NASSOS

No serà rebut oficialment, com ara en Pujol, ja que amb el seu gran sentit de l'olfacte podria posar en evidència a més d'un.

ELS REIS

Si enguany la quitxalla s'engresca en la construcció de fanalets, els podrem contemplar tan bé, que no caldrà enllumenat elèctric.

Si el terratrèmol arribés a la Garriga tothom hauria de pagar impostos sobre solars sense edificar. L'Església seguiria sense pagar-ne.

Si tot el que es gasta en Nualart en advocats ho donés a la hisenda pública hi sortiríem guanyant tots els garriguencs. I els advocats, que no gastarien tant en aspirines.

La banda dels quatre, que prolifera com els xinesos, ha arribat a la Garriga. Està formada inicialment pels senyors Clus Ping E'la, Nu Al Lat, Bal Les i No Gueng La. Ens falta descobrir qui deu ser la vídua Mau La.

En comptes de posar impostos l'ajuntament faria un gran bé si jugués a la loteria. No diem ja de fer travesses perquè els exigiria de reunir-se cada setmana.

Pels que diuen que no parlem mai d'esport aquí en va una: el doctor Montalion deixà de ser soci de l'Espanyol a partir del moment que aquest es declarà un club català de futbol.

Sembla que les eleccions sindicals s'han desenrotllat amb tota normalitat perquè ni déu se n'ha assabentat.

Nadal amb barres d'ametlla.

En Maties, en Barres de l'Ametlla, tot i tenir tantes propietats no té cap revista, però s'ha deixat les barres a cal dentista i té la butxaca trista.

L'agrimensor d'en Kafka, llogat per la banda dels quatre, s'està transformant en mico per tal de reduir els pams dels seus terrenys.

El senyor Cuspina ha tingut més contacte amb el poble per formar l'Associació de Propietaris que en tota la seva època d'alcalde.

PROPOSTA A L'AJUNTAMENT

Ara que tan clara ha quedat la qualificació urbana-edificable dels nostres solars proposem la confecció d'un catàleg de solars/edificis «malaprofitats»: esglésies, convents... d'altra banda exceptuats per la llei dels impostos municipals.

Quatrero: ve de quatre (no ho trobareu al Fabra)

Els propòsits fets en època de Cap d'Any normalment després no es compleixen. Nosaltres en fem un que gairebé segur que es complirà: ens seguirem ficant amb la Veu.

MÉS IMPOSTOS

Males llengües asseguruen que es podrà satisfer l'import dels tributs municipals amb espècies. Ciutadans honestos comencen a preguntar-se si d'aquí a tres mesos haurem de substituir la llet Rània pels productes de les vaques d'en Met-Sidro, degudament distribuïts per l'ajuntament.

VAGA DE PAM

La banda dels quatre ha encetat una vaga de pam. La Núria Albó els fa pam i pipa.

esquitxades

ELS PASTORETS

Enguany «els Pastorets» seran els bons, els d'en Folc i Torres. Havia de ser així ja que, entre d'altres coses, l'any 1980 és el de la commemoració del 100 aniversari del naixement del popular i conegut escriptor.

A la Garriga, com arreu de Catalunya, els seus contes, obres de teatre i sobretot el seu «Patufet», estan encara en el record dels nostres pares i avis.

RIALLES

El grup Rialles de la Garriga, el més actiu de la localitat promocionant activitats per a la quitxalla, acaba d'organitzar una exposició on podem contemplar les activitats de tots els grups-Rialles de Catalunya, amb motiu del seu vuitè aniversari.

Ja han sortit a subhasta les obres del nou col·legi d'E.G.B. als terrenys de can Violí. Si s'acompleixen totes les previsions el curs que ve ja hi haurà les noves vuit aules en funcionament.

FESTIVAL CINEMATogràFIC

Una de les primeres activitats culturals que ha emprès la nova Associació de Propietaris és un festival de cinema de la terra.

El públic va comprendre l'interès que tenia el cicle i va respondre clamorosament, de forma que al cinema no hi quedava ni un pam buit; i és que el programa era molt lluit, tan sols de llegir-lo feia obrir un pam d'ulls. Davant de la sala de projecció es va formar una gran aglomeració que feia difícil l'entrada, però avançant pam a pam, vam poder arribar a situar-nos.

La primera pel·lícula era molt esperada ja que havia estat censurada durant l'època de l'administració Cuspinera. El seu títol era «El último palmo en París». En el transcurs del fòrum es va fer notar que la mantega provenia de les vaques d'en Met Sidro.

Els que es creïen que tot seria cinema d'autor es van quedar amb un pam de nas quan van veure que el cinema d'evasió també hi era representat amb l'obra «Superpam». En el col·loqui alguns propietaris van demostrar el seu gran interès per saber com s'ho feia el superpam per pujar tan de pressa.

Aquestes dues obres, produïdes per Metro Goldwyn Moya, no eren, però, més que l'aperitiu per a l'esdeveniment que tothom esperava. Efectivament, el plat fort era una pel·lícula inèdita fruit del departament de cinema de la pròpia Associació i que duia per títol «Ni un pam de net». No obstant, l'èxit no va ser gran com s'esperava, només li van donar un òscar petitó que no aixecava ni un pam de terra.

SENSACIONAL REVEILLON FIN DE AÑO

Día 3 de Enero

11 noche

**Gran Noche del
ROCK & ROLL**

Día 5 de Enero

11 noche

**Sorteo Viajes a
CANARIAS**

en aquestes festes, regali les nostres flors

OBJECTES
DE REGAL

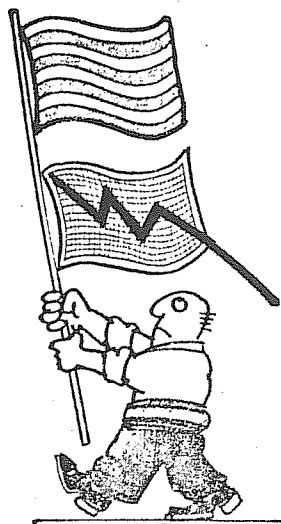
Ntra. Sra. de la Salut, 1

Tel. 871 41 84

Codina y Ballús

C. Baños, 22 - Torrent dels Murris, 54 - Tel. 871 45 32 - LA GARRIGA

L'IMPOST

L'objectiu de l'article que segueix, serà donar resposta a una sèrie de preguntes que ens fem davant l'aplicació de qualsevol nou impost, ja sigui nacional o local. En aquest cas concret, l'anomenat «Impost sobre solars», de propera aplicació en el nostre poble.

QUÈ ÉS AQUEST IMPOST?

«L'impost sobre solars» és un impost de nova creació (principis del 77) i que fa desaparèixer una sèrie de recàrrecs o «arbitris» sobre la contribució urbana que s'havien de pagar per la propietat de solars sense edificar.

El nou impost grava la propietat de «solars urbans» i també la propietat de «terrenys urbanitzables». ¿Quines diferències hi ha entre aquests dos conceptes?: segons la llei són solars urbans «aquelles parcel·les que tinguin serveis urbanístics», és a dir, que tinguin per exemple, conducció d'aigües, llum, asfaltat, etc. Ens poden servir de mostra les parcel·les que van sortir de la demolició de Can Dacs. En canvi, es considera «terreny urbanitzable programat» aquell terreny que està qualificat de «reserva urbana» pel Pla General d'Urbanisme. Dit en altres paraules, tots aquells terrenys que es preveuen urbanitzables i que no tenen la majoria dels serveis que hem citat abans.

L'ordenança també preveu, i aquesta pot ser la part més negativa de l'impost, la possibilitat de fer pagar per aquells solars que estant ja edificats, ho estan per sota del que fixa el Pla General. Diem negativa, ja que aquesta última part potenciaria la massificació, perquè si es posés en pràctica, obligaria a edificar per sobre de les necessitats per tal de lliurar-se del pagament. Creiem que des d'una perspectiva de qualitat de vida, no és gens recomanable. Aquesta part no s'aplicarà aquí a la Garriga.

QUI HA DE PAGAR I QUANT?

La resposta a la primera d'aquestes qüestions es pot deduir del que hem dit fins ara. Fent un resum, podem dir que es veuran obligats a pagar totes aquelles persones propietàries de «solars urbans» i de «terrenys urbanitzables».

Quant a la segona pregunta hem de fer, en primer lloc, una distinció: no seria lògic que haguessin de pagar la mateixa quantitat un «solar urbà» i un «terreny urbanitzable» i no seria lògic degut a la distinta quantitat de serveis que tenen uns i altres (diferència que es reflecteix en els preus de venda).

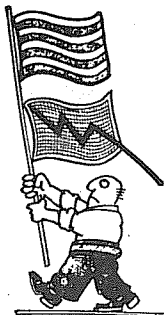
La llei ha previst aquesta situació i estableix dues categories. Pels primers, s'ha previst una escala progressiva que va de l'1'5 % al 6 %. És a dir, que el primer any cotitzaran l'1'5 % per arribar en 6 anys al 6 %. L'escala està feta amb la idea de graduar l'impacte de l'impost, fent-lo més assequible als que han de pagar. Pel que fa referència als «terrenys urbanitzables», s'ha previst l'aplicació de dues categories de gravàmens: el 0'5, segons el lloc on es trobin situats, podent arribar al 1'5 % a mesura que vagin adquirint serveis urbanístics.

Hem parlat de percentatges, però no hem vist sobre quines quantitats s'han d'aplicar. Aquests percentatges s'aplicaran sobre «el preu del sòl» que cada ajuntament fixa per fer pagar l'impost «sobre increment de valor dels terrenys» (antic «impost sobre plusvàlues»), que es fa efectiu quan es ven un solar. Hem de fer constar que aquests preus de cada solar o de cada carrer del municipi que fixa l'ajuntament, gairebé mai no coincideixen amb el seu valor real, arribant com a màxim al 50 %.

ON VAN A PARAR ELS CALÉS RECAPTATS?

Aquest impost, igual com el d'«increment de valor dels terrenys» i el de «circulació» està classificat com a «impost directe local», la qual cosa vol dir que els ingressos recaudats d'aquest impost es queden íntegrament a la localitat.

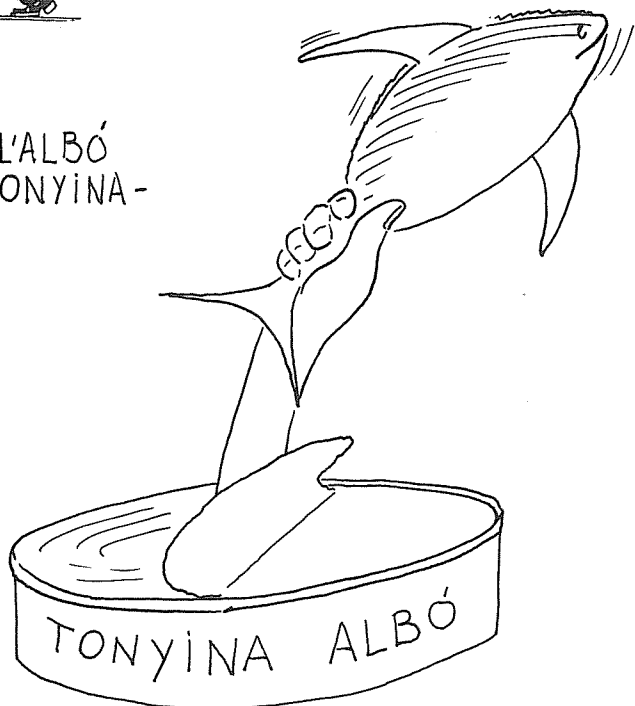
Val la pena comentar aquest punt ja que una de les queixes que s'acostuma a fer al sistema fiscal és la impossibilitat de conèixer quina és la gestió dels impostos, és a dir, on van a parar els quartos i per què es fan servir. Com es pot deduir, no és aquest el cas que ens ocupa perquè és ben fàcil el seu control i poder veure com han estat utilitzats els ingressos.

l'impost

ENTREVISTA: A. PROPIETARIS

L'ALBÓ
ATONYINA-

El Pou: —Esteu contra els impostos?

Jesús Pareras: —D'impostos n'hi ha hagut, n'hi ha i n'hi haurà, però el poble els ha de poder aguantar. Si hi ha un impost que és abusiu, lògicament provoca una retracció del futur comprador, aquest és el cas de l'impost que hem impugnat. Hi ha diferents tipus de comprador: l'especulador, pel qual aquest impost és magnífic, un altre és el que compra pels seus fills, i n'hi ha un altre que compra per ell un cop hagi pagat l'import del solar. Aquest import té molta incidència sobre el promotor d'urbanitzacions, perquè si el cost de vida puja, el terreny o parcel·la puja també amb més o menys proporció. Ara bé, no hi ha dubte que s'han hagut de fer unes despeses per obrir carrers, voravies, escomeses, aigua, és a dir, tots els serveis. Davant d'aquest impost, qui s'atrevirà a fer una altra urbanització? Les urbanitzacions pirates s'han d'eliminar, però s'haurien de protegir les urbanitzacions legals.

El Pou: —L'impost és legal?

J.P.: —Si existeix una llei i s'aplica, és legal, però es pot aplicar més fluix partint de la base de la plusvàlua. El més greu d'aquest impost és que és progressiu.

El Pou: —Què vol dir que és progressiu?

J.P.: —Comença per 1,5 %, als dos anys passa al 2,38, als 2 anys més o als 4 del seu origen passa al 3,78, al final al 6. Dit d'una forma senzilla, cada dos anys es multiplica per 2 menys uns punts. L'impost que avui és 10 d'aquí dos anys pot ser que sigui 16 o 17.

El Pou: —El problema és només que l'impost és progressiu?

J.P.: —Un altre problema és que s'aplica a tot arreu igual sense mirar els casos concrets. En el cas concret dels Tremolencs hi ha seccions on encara no estan oberts els vials, d'altres que estan oberts i no tenen cap servei i tot no m'ho poden o no ens ho poden posar en el mateix tipus i així sembla que ho han fet.

S'ha de mirar cada cas concret. L'Ajuntament havia d'haver mirat cada cas concret. Aquesta labor que ara fa l'Associació de Propietaris l'hauria d'haver fet l'Ajuntament i, informar prèviament, no limitant-se al que estrictament diu la llei donant quinze dies per assabentar-se'n, i el que viu a Barcelona?, i el que està malalt i no hi pot anar? Entenem que l'Ajuntament està pel poble i depèn del poble. Ha de fer una tutela i vetllar perquè tothom se'n pugui assabentar.

El Pou: —Us queixeu que l'impost puja amb els anys, però també puja el preu dels terrenys...

J.P.: —Sí, però també pugen els serveis que has fet allà, el cost de vida, puja tot. L'únic avantatge que té un terreny és que no té la devaluació que té el capital, el capital mort.

Eusebi Alerm: —Posem un exemple: un senyor té un solar a la Garriga d'herència i les seves possibilitats fan que no pugui edificar però li sap greu vendre'l. Aquest solar està molt ben situat a la Garriga i està classificat amb un percentatge de l'1'5; doncs aquest senyor, per aquest impost, es veu obligat a vendre el solar ja que no té possibilitat d'edificar i com que el mercat està saturat no pot vendre'l.

J.P.: —Com jo ja vaig dir als baixos de l'Ajuntament, aquest impost era aplicat en un moment inoportú i més en la quantia que és. Posat en un altre moment no hauria tingut la importància que té ara.

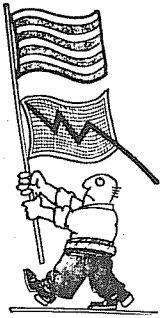
E.A.: —La gent no comprarà, perquè aquest impost se'ls menja el preu del solar.

J.P.: —És un impost que no podem pagar perquè d'aquí quatre o cinc anys s'haurà menjat el preu de les parcel·les. Això el poble no ho pot acceptar i no parlem d'un terratinent perquè aquí a la Garriga no n'hi ha de terratinents. La Llei considera terratinent a qui té més de 250 Hes., em sembla.

ANUNCI

Es busca propietari d'una Hectàrea perquè només en tinc 249 i em faria molta il·lusió poder ser terratinent.

l'impost

El Pou: —Aquest impost no deu ser el mateix per a una persona que té molt terreny que per a una que en té poc...

J. P.: —La proporció és la mateixa. La llei no fa distincions.

El Pou: —En resum, doncs, quines són les raons que us han portat a protestar d'aquest impost?

J. P.: — Us llegirem tot seguit un bon resum de la nostra posició: «Els afectats pretenem que siguin revisats els valors subjectes al pagament de l'impost i que sigui considerat l'aprofitament urbanístic i altres valors computables i que es redueixi el tipus impositiu perquè compleixi la funció que li és pròpia. I a més que s'excloquin de l'impost els terrenys que no tenen accés o que tenint-lo, no tinguin els serveis que marca la llei». A més a més, trobem que hi ha hagut poca bona voluntat per part de l'Ajuntament en fer arribar al coneixement del contribuent el mecanisme i l'import de l'impost. Entenem que hauria estat vist amb bons ulls avisar, que ningú pogués allegar ignorància. Hi ha un fet, i és que el poble és «comodon» i això no es canvia ni en un any ni en dos. També veuríem amb bons ulls que l'Ajuntament matisés els casos concrets. A hores d'ara encara no ha accedit a fer una entrevista amb una comissió nostra.

E. A.: —Sí que s'ha entrevistat amb alguns pagesos.

J. P.: —Amb alguns pagesos sí. Els han atès perquè volen canviar la qualificació del seu terreny; el volen passar a agrícola i així no han de pagar l'impost. Em sembla que queden compromesos durant 12 anys.

E. A.: —Cal dir també que el catastro està mal fet. Hi consten molts propietaris que ja són morts.

J. P.: —S'hauria de fer una revisió a fons del catastro perquè hi ha moltes equivocacions i això obliga a despeses innecessàries. Caldria una pròrroga. Cal afegir, pel que fa a la manca d'informació, que la reunió que va tenir lloc als baixos de l'Ajuntament, convocada per l'alcalde, només va ésser anunciada a L'Esplai i en el Ple anterior.

El Pou: —Quants afectats hi ha per aquest impost?

J. P.: —Uns set-cents seixanta-dos afectats tèrics.

El Pou: —Parleu molt de la vostra associació, qui sou i què preneu?

J. P.: —És l'Associació de Propietaris de la Garriga, neix el 27 d'octubre de 1980, la comissió gestora està composta per en Joaquim Cuspinera

secretari, en Jordi Pareras tresorer, l'Eusebi Alerm, l'Antoni Pubill i en José Granados com a vocals i jo que en sóc el president. Es pot dir que hi estan representats tots els estaments socials. La finalitat d'aquesta Associació és informar tots els propietaris dels seus drets i deures, i en definitiva vetllar pels interessos morals i materials dels socis. Per això hem obert una oficina d'informació i comptem amb un servei jurídic pels associats. Hem fet un qüestionari per saber les característiques de cada finca, cosa que hauria d'haver fet l'Ajuntament.

El poble ha quedat indefens i per això s'ha format aquesta associació. Tant és el qui té molt terreny com el qui només en té dos pams. La nostra associació intenta donar una informació més directa.

El Pou: —Hi ha hagut impugnació com a Associació de Propietaris?

J. P.: —No, cada un de nosaltres ho ha impugnat individualment.

El Pou: —Quines altres finalitats teniu?

J. P.: —Volem vetllar perquè amb els diners d'aquest impost es faci el que l'Ajuntament diu, és a dir, que reverteixi sobre la qüestió urbanística de la localitat. La recaudació prevista és d'uns quinze milions, però a l'hora de la veritat potser seran menys. Cal dir per acabar que la nostra associació és apolítica i com jo vaig dir a l'última assemblea a l'Alhambra, s'expulsaran aquells qui facin política a través de l'Associació.

Bar - Restaurant

La Garrafa

MENÚ DEL DIA

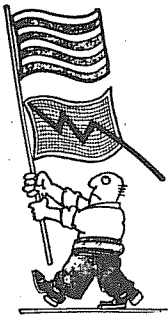
PLATS COMBINATS

TAPES VARIADES

Calàbria, 45

Tel. 871 41 98

LA GARRIGA

l'impost

ENTREVISTA: NÚRIA ALBÓ

POU: Què és l'impost sobre solars?

NÚRIA: Hi ha un impost que abans se'n deia sobre solars sense edificar i que ara se'n diu simplement sobre solars. No agafa estrictament allò que se'n diu solar en el Pla General, que és allà on hi ha tota mena de serveis, sinó que agafa tot aquell terreny que és urbanitzable.

Realment és un impost estatal amb potestat per als ajuntaments de posar-lo o no posar-lo. El que passa és que si tu demanes un crèdit a l'estat i no tens esgotades totes les teves possibilitats te'l neguen. Aquest és el nostre cas, que hem demanat crèdits per a l'escola de Can Violí i per a la pista.

El Banc de Crèdit Local i el Banc de Crèdit a la Construcció volen tenir l'aval d'aquests ingressos per si no els tornes els diners que t'han deixat. En cas que no paguis t'embarguen els impostos que recapta l'ajuntament a través de l'estat.

POU: A qui afecta l'impost?

NÚRIA: Aquest impost afecta un capital que fins ara era completament mort. La gent compraven una terra, o la rebien per herència, se la feien qualificar d'urbana perquè així si se la venien podien valorar-la, i pagaven uns impostos mínims.

Hi havia algun personatge a l'ajuntament que estava carregat de terres i que lògicament no tenia cap interès en l'actualització de l'impost. De tots els solars per edificar que hi ha a la Garriga s'obtenien unes 160.000 pessetes o una cosa així; el que s'ha fet aquest any és actualitzar el valor de les plusvàlues.

POU: Heu calculat més o menys quant podeu ingressar d'aquest impost?

NÚRIA: El valor exacte no el sé però calculo que seran de l'ordre de 10 o 12 milions de pessetes.

POU: Hi ha una escala d'aplicació?

NÚRIA: S'aplica de l'1½ per cent al 6 per cent sobre el valor de plusvàlua als solars urbans, i d'un 0'5 a un 0'8 per cent, segons la zona, als solars urbanitzables. Quan aquestes zones tenen tots els serveis queden qualificades d'urbanes i comencen a pagar de l'1½ per cent.

Els valors de plusvàlua vénen a ser aproximadament la quarta part del valor de mercat i feia vuit anys que no s'havien actualitzat.

POU: L'ordenança preveu la possibilitat que els solars edificats per sota el volum previst al Pla d'Urbanisme també han de pagar. La penseu aplicar així mateix?

NÚRIA: Si l'ordenança s'apliqués al peu de la lletra seria brutal. L'Ajuntament aplica l'impost però no l'aplica exhaustivament. Mentre hi hagi aquest ajuntament s'aplicarà contra l'especulació i mai de la vida a favor de la massificació. El criteri que es vol seguir és de no anar a mirar que s'edifiqui massa sinó a mirar que no s'especuli

Evolució màxima permesa del tipus de gravàmen

	<u>SOLARS</u>	<u>TERRENYS URBANITZABLES</u>
1. ^{er} any	1,50 %	0,50 %
3. ^{er} »	3 »	1 »
5. ^è »	6 »	2 »

B. O. E. N.º 26 - 31/1/77

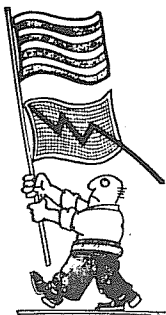
amb el sòl.

Tingueu en compte que això va ser votat per dotze vots a favor sobre tretze consellers. Lògicament, l'únic que no ho va votar va ser en Nualart.

Fins ara es penalitzava més el que feia circular més el diner que el que el tenia mort. El capital mort no pagava mentre que el que volia fer alguna activitat com edificar, obrir un establiment, etc. havia de pagar.

POU: Quina ha estat la reacció de la gent?

NÚRIA: En Noguera, en Nualart, en Cuspinera, en Barres i gent que tenien molts diners s'han vist amenaçats i han fet aquesta propaganda que, per desgràcia, ha arrossegat tota una colla de petits propietaris que, com sempre, s'han deixat enganyar per aquests quatre «mangantes». Si aquests quatre fan una impugnació no té cap força perquè, és clar, són els quatre cacics, però si entabanaven i esveren cent cinquanta o cent seixanta persones fan un cos que la gent diu: Mare de Déu! és un front important; aleshores, és clar, per què servirà aquesta associació que volen fer? perquè aquests quatre «mangantes» de sempre tinguin l'advocat pagat. I això és el que m'estranya que no vegin els altres, ja que a la llarga aquest impost l'hauran de pagar, i el que no l'hagi de pagar no serà pas perquè s'hagi fet de l'associació.

l'impost

Ara s'està fent una revisió sobre el terreny, solar per solar, i, per cert, s'estan trobant força edificacions pirates.

POU: Com afecta això els pagesos, i com es pot diferenciar el pagès autèntic del que planta cols com a tapadora de la seva especulació?

NÚRIA: D'autèntics pagesos afectats per l'impost només n'hi ha dos, en Miquel Mas i en Jordi Castells, que tenen l'explotació agrícola a ran de la zona urbana. Els altres pagesos autèntics ja no estan afectats perquè estan clarament en zona rústica. Aquest ajuntament no vol anar de cap manera contra els pagesos sinó al revés.

Llavors hi ha en Nualart, en Tarrés, en Met Sidro i companyia per l'altre cantó que són al Pla del Sudoest i que precisament són els que van demanar el canvi de qualificació de rústica a urbana, i ara et diuen que hi planten patates!... Això és com si plantessis patates en una fàbrica, jo què vols que t'hi digui!

POU: Hi ha possibilitat de reconvertir la qualificació urbanística?

NÚRIA: Precisament ho fem ara perquè s'està fent el Pla General i tothom és a temps de demanar la requalificació, que ha de durar quinze anys

NO, SI AIXÓ ÉS UN
HÍVERNADOR -

que és el que dura el Pla General.

Així mateix també és l'ocasió de reconvertir els jardins que estan considerats com a solars i que paguen. Tothom que ho vulgui conservar com a jardí que ho declari sòl privat; ara, que quedi clar que llavors no hi podrà edificar, però tampoc no haurà de pagar.

POU: Políticament suposem que aquest és un tema fàcilment manipulable per la dreta i que exigiria una informació clara i exhaustiva.

NÚRIA: Mira, aquí quan es fan informacions públiques no ve ningú. A tothom que ve a veure'm procuro explicar-li-ho i el senyor Valls i el senyor Soler també se n'han fet tips. L'únic intent que es va fer a nivell públic venia orquestrat per ells i no van venir a escoltar sinó a atacar i no hi va haver ni possibilitat d'explicar res. El senyor Soler va fer una explicació molt ben feta però ningú no se l'escoltava.

Com que ells venien a atacar ja m'havia de defensar i demostrar que aquí hi ha una autoritat que no es deixa intimidar.

El mateix senyor de can Noguera, amb l'aire «xulo» que té, va fer la proposta: «mira, has de triar, o rebaixes l'impost o no cobraràs fins d'aquí a tres anys», però ell mateix no va poder dir mai que no cobraríem. «Molt bé, com vulgueu, d'aquí a tres anys haureu de pagar aquest més tots els endarreriments», i ell em va contestar: «però d'aquí a tres anys ja no hi seràs». Jo li vaig contestar que si es pensava que eren per a mi aquells diners, la qual cosa em podria donar motiu per obrir una causa criminal contra aquest senyor, ja que això és dir-te clarament que aquests cèntims te'ls quedes.

POU: Les quantitats que s'han de pagar estan molt igualades entre els afectats?

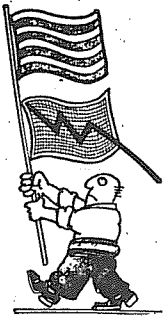
NÚRIA: No, no està gens igualat. Entre en Nualart, en Barres, en Noguera i algun altre pagaran gairebé la meitat dels ingressos previstos.

POU: Un canvi d'ajuntament podria representar l'anul·lació de l'impost?

NÚRIA: Només podria ser així si guanyés per majoria absoluta, o sia nou persones, gent com en Nualart, cosa que és contra natura. Això que ha dit que d'aquí a tres anys entraran ells i el treuran és absolutament mentida. Penseu que al capdavant s'han presentat cent cinquanta instàncies, cosa que tampoc no és gaire pes a l'hora de fer canviar un ajuntament.

POU: Aquest impost se'l queda íntegrament l'ajuntament?

NÚRIA: Sí, aquest es queda totalment aquí, no en marxa res. Almenys tens el consol de poder-lo controlar, de seguir-li totalment la pista.

l'impost

ARA DIEM LA NOSTRA

Després d'haver vist què és l'impost sobre solars i les versions que en fan les parts interessades ara ens toca a nosaltres de fer-ne una valoració que expressi el punt de vista d'aquesta redacció.

Sens dubte tots els impostos tenen un denominador comú, i és que no agraden al ciutadà. Aquest mateix ciutadà que aguanta estoicament qualsevol augment de preus dels articles que compra es rebella sistemàticament quan el que ha de pagar va a la hisenda pública. Naturalment que això té una explicació ja que el ciutadà està acostumat a què el que paga a l'administració es perdi en una terranyina de despatxos, departaments i organismes sense que pugui establir amb claretat una relació entre el que paga i el fruit que en rep.

La civilització, o si més no el que per això s'entén en aquestes latituds, passa per la intervenció de l'Administració en molts sectors claus de la vida social. Aquesta intervenció exigeix una financiació, i aquesta no té altre origen possible que els impostos. És a dir, que els impostos són necessaris. Ara bé, el ciutadà, el que paga, té dret a què aquells compleixin dues condicions inexcusables: que siguin justos i que siguin controlables, i no tan sols en el moment de la seva aplicació sinó també en el del pagament. Si això no es vetlla de manera escrupulosa no s'aconseguirà mai que la gent accepti i compengui els impostos, perquè el que paga religiosament i per pròpia iniciativa se sent com un pa'l·lús quan veu que d'altres no paguen i ningú no els diu res.

Per a aconseguir la justícia i el control dels impostos la millor manera és que siguin directes i de curt recorregut. Volem dir que s'apliquin sobre el capital o els ingressos i que el seu punt de reversió estigui el màxim d'apropat en el temps i en l'espai del seu punt de pagament.

Feta aquesta exposició ja gairebé no cal dir que essent l'impost sobre solars una càrrega fiscal sobre un capital, i que neix i mor en el propi Ajuntament, l'hem de trobar positiu en línies generals.

Hom podria discutir la justesa dels percentatges que s'han d'aplicar, però com que això ve marcat específicament a l'ordenança no és potestatiu de l'ajuntament canviar-los i per tant queden fora de l'objectiu d'aquesta valoració. No obstant volem senyalar com a punt negatiu el fet que l'impost no sigui progressiu; és a dir, que els percentatges només depenen de les característiques dels terrenys en si i no de la quantitat que se'n tinguin. Això potser podrà portar situacions difícils a algun petit propietari que pot veure com la possessió d'una parcel·la esdevé un luxe fora del seu abast, i aquell tros de terra on possiblement només s'hauria construït la caseta dels seus fills es vendrà a una immobiliària o passarà a engreixar les propietats d'algun terratinent, creant així una més gran concentració de riquesa. Voldriem creure, no obstant, que les quantitats seran prou raonables perquè

aquests casos quedin reduïts a la seva mínima expressió.

Un dels arguments en contra que més s'ha escoltat darrerament és que es volen fer pagar com a edificables uns terrenys que tenen utilització agrícola. Tothom havia sentit a dir que de pagesos gairebé no en quedava cap, i ara en surten per tot arreu...! No hem de caure, però, en la demagògia i creiem que cal assegurar de totes passades la possibilitat legal de supervivència d'aquelles zones que són utilitzades de debò agrícola, i no les d'aquells que van mirant com creixen els naps a l'ensems que el preu del pam del terreny.

La polseguera aixecada entorn d'aquest impost feia pensar de bell antuvi que afectava gran quantitat de la població, però un cop madurada una mica més la situació s'ha vist que no era pas així sinó que els afectats no deuen arribar a dos-cents. Com és possible, doncs, que una cosa que és més aviat minoritària hagi esdevingut tan popular? Creiem que la resposta té un contingut totalment polític. La dreta, i utilitzem aquest terme en el sentit estricte de partidaris de l'«antic règim», ha tingut l'ocasió d'intentar posar la gent en contra de l'ajuntament en un tema, l'econòmic, que els és especialment sensible. Això no és pas políticament recriminable puix que era la seva obligació, però també era obligació política del consistori d'intentar evitar-ho.

l'impost

Per a això només hi havia un camí, el d'una gestió de màxima transparència. Quan diem això no estem pas acusant ningú de jugar brut sinó que volem dir que a més de jugar net cal demostrar que s'hi juga.

La Núria Albó deia, i amb tota la raó del món, que quan es fa una informació no hi va ningú, però és que una de les missions més difícils, i a la vegada engrescadores, que tenen els ajuntaments democràtics és la d'aconseguir afeccionar el ciutadà per les coses de la comunitat, i això no és tasca de quatre dies.

Pensem que si en aquesta ocasió la mitja dotzena de cacics s'hagués quedat sola i desmarcada, la democràcia hauria aconseguit una victòria molt més important que els dotze vots contra un amb què es guanya la votació de l'impost.

Malgrat tot, encara hi ha molt a jugar. L'impost evidentment tirarà endavant i tard o d'hora l'haurà d'anar pagant tothom a qui correspongui. D'aquests diners se'n treuran uns fruits que caldrà explicar molt bé a la gent. I la gent que no hagi pagat perquè té molts recursos, tan legals com vulgueu, haurà creat unes dificultats de tresoreria a la hisenda municipal que hauran impedit la realització de més coses. I caldrà dir una vegada més qui són els que posen els bastons a les rodes del carro quan es pretén que els seus interessos quedin supeditats als interessos de la comunitat.

ETS BRÈTOLS
AL COSTAT FARAN
ALÈS QUE NOSALTRES

i PER LES
PEBROTRES!!

AL FINAL,
TAMBÉ EM FAREU
PAGAR PER LES
PRUNERES!...

CORRIOLA

Senyora directora:

En el número passat vaig tenir la desagradable sorpresa de llegir una carta que li va enviar una senyora estiuiejant, en la qual es planyia dels comentaris que fan vostès als articles de La Veu de la Garriga.

Jo personalment opino que hi tenen tot el dret. L'únic que em sap greu de tot això és que li estan fent propaganda gratuïta, cosa que no es mereixen. A part d'això només em cal afegir que si La Veu forma part d'allò que aquella senyora en diu «el abanico cultural» jo prefereixo passar calor.

Afectuosament,

Antoni Serres
(La Garriga)

Amb motiu de l'aparició a la vostra revista d'un apartat de «cartes al director» (Corriola), m'he decidit a fer-ne una felicitant la Fundació Maurí per la reedició de la «Història de La Garriga», la gran obra del també gran garriguenc Josep Maurí i Serra. Feia temps que era exhaurida i calia fer-ne una altra edició, perquè conèixer la nostra història també és conèixer la del nostre país, Catalunya. I ens calen eines com aquesta per poder-lo refer d'una vegada per totes.

Rosa Puig

Senyora:

Hi ha molts temes garriguencs que mereixien l'atenció dels medis d'informació local i que, per uns o altres motius, van quedant sense sortir. De tots ells, però, n'hi ha un que cal tocar urgentment; em refereixo a les excavacions romanes de can Tarrés.

Fa molt de temps que allò es veu igual sense que prosperi la investigació o s'hi posi cap mena de protecció. Em fa por que amb el pas del temps i dels desaprensus allò s'anirà malmetent i no en quedarà res.

Cal fer urgentment un prec als organismes competents perquè es continuïn els treballs o, si més no, s'impedeixi que la feina acumulada se'n vagi en orris.

Aprofito l'ocasió per saludar-la afectuosament.

(La Garriga)

HISTÒRIES PER A MAL DORMIR

(«Tot fullejant els estatuts de la benemèrita Associació de Propietaris de la Garriga»)

La redacció del «Pou...» disposa d'un exemplar dels Estatuts de l'Associació de Propietaris de la Garriga, document al nostre entendre interessant no pas des d'un punt de vista jurídic sinó més aviat ociós i digne de millors causes. Creiem que cal fer un especial esment del «Título I» dels estatuts on s'especifica la «denominación», «fines» i el «domicilio». Ningú no s'endurà cap sorpresa si, tot citant l'article 4, els diem que el «domicilio social» es troba «...en Can Noguera de la Torre, afueras s/n. de la Garriga». Tampoc serà cap sorpresa la definició de l'article 1 que glossa la «denominación» de la benemèrita entitat «...Con la denominación de Associació de Propietaris de la Garriga se constituye la asociación que dicha denominación implica...». És l'article 2, caríssims lectors, la glossa més fidel d'un tractat de filantropia social i que podria acreditar la nostrada associació com una de les més altruistes i ocioses d'aquests últims temps. Fa referència als «fines» de l'entitat. Veiem-los textualment:

«La expesada asociación tendrá por objeto:

a) la defensa, dirección y ejercicio de los derechos e intereses morales y materiales de sus socios, en cuanto se refiera a toda suerte de problemas que en el término municipal de la Garriga les afecte...»

¿Tractarà, en el fons, aquesta associació, d'arabassar al senyor «bidons» la batuta moral del nostre poble? ¿Haurà perdut el rector la nau que mena el ramat cap a bon port?...

...b) promoción de actividades artísticas y culturales, como exposición y concursos de pintura, dibujo, escultura, cerámica y fotografía;

c) promoción de concursos de literatura, música, danzas populares... y otras de ámbito cultural...»

¿Hem de suposar, caríssims lectors, que més d'un ex-alcalde franquista omplirà les pretensions d'aquestes propostes? ¿Seran capaços de convertir la plaça de l'església en una cotitzada Agora grega? ¿serà mercès a aquests concursos que podrem sentir les veus polides de paletes i manobres recitant les Odes de Virgili?

...d) promoción de actividades deportivas como concursos de atletismo, natación, fútbol sala, Villar (quin deport és aquest?)..., etc.

Això sí que fóra massa!, penseu en els membres de la Comissió Gestora (és a dir, «la banda dels

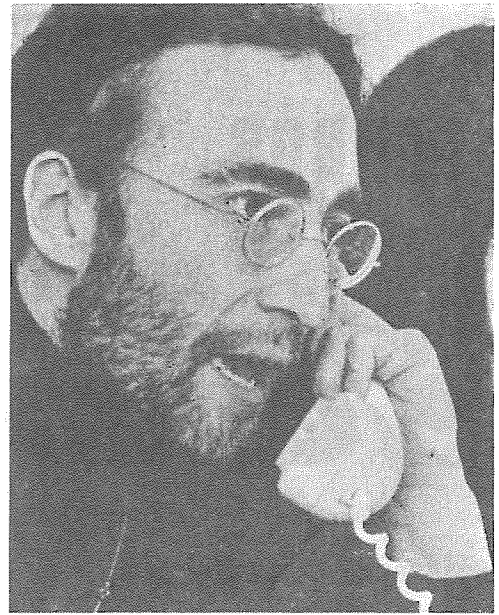
quatre»), empaitant-se els uns als altres pels carrers de la Garriga amb abrandada inspiració!... o sorprendre algun fati i tripellut terratinent barrinant una subtil jugada d'escac-i-mat!

...e) promoción de visitantes a La Garriga mediante información de las actividades culturales y deportivas que se realizarán en la población, así como destacando las bellezas y cualidades del término municipal...»

Efectivament, senyores i senyors, s'ha de promocionar el turisme local! Ni la Doma ni les cases modernistes! proposem als nostres forasters una assenyada excursió que no dubtem tindrà l'acceptació de l'entitat. Amb una autocar de dos pisos (només faltaria), cedit gentilment pel senyor Bal Les, es podria fer aquesta ruta: Esmorzar a les pruneres d'en Nu Al Lat (amb fruita cedida gentilment pel senyor) que aniria acompanyat seguitament d'una ràpida digestió a la pista municipal n.º 2; es dinaria a Can No Gueng La després d'haver observat amb detall el local social a les cavalleresques ordres del senyor Jesús; a mitja tarda seria obligat compliment realitzar una visita a la Bòvila de Malhivern (ep! el bosc no hi té cap culpa!) on es regalin (de mans del senyor Clus Ping E'La) un parell de totxanes amb la inscripció «No ve d'un pam - no ve d'un pam», acabades de fer, amb les quals cada participant tindria ocasió d'adquirir una torreta a Can Poi del Bosc (o a Can Poi del senyor Tol Lens), per uns preus enraonats, i l'immens plaer d'edificar les primeres pedres de les cases llurs. Es clouria la sessió a Can Met Sid Lum, on, després de ballar tots plegats el «Cant de la civada», es serviria un suculent sopar amb botifarres de Can Tol Lens.

Res d'això —suspicaçment hem cregut— no es realitzarà. Però nosaltres, contents de bell antuvi (algú, desafortadament pretenia enviar al President de la Generalitat i als parlamentaris catalans el text que ens ocupa per tal de millorar el Magre Estatut que ens ha tocat de viure), hem deixat córrer la fantasia per si alguna vegada es canvia de propietaris.

YESTERDAY

LOS
C
H
E
L
I
N
E
S

SALVADOR Calceira Ponsio
 JUAN Muri Escrivolera
 BERNA vocal
 JORGE Guisasa Ribera
 PEDRO Jazman

Rosellón, 3
 LA GARRIGA
 BARCELONA

"Los Corbatas Negras"

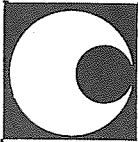
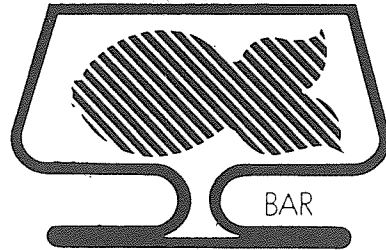
good bye, mi LOVES

JOIER I RELLOTGER

PADRÓS

Centre, 14

ACUARIUM

confort

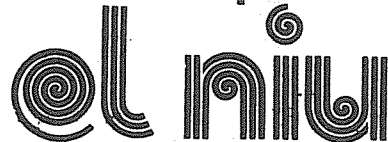
rajols - ceràmica

ENCÀRRECS: BARBERIA JESUS

C/. Cardedeu, 29 - Teléfono 871 40 63

LA GARRIGA

boutique d'infants

Calabria, 63 Tel 871.50.48 LA GARRIGA

CARNISSERIA

*Pere
Eruells*

Centre, 13

Telèfon 871 47 36

LA GARRIGA

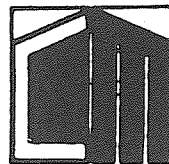
Venta y reparación de Neumáticos

PIRELLI • MICHELIN • FIRESTONE

Neumáticos Rovira

EQUILIBRADOS ELECTRONICOS

Calàbria, 99 - Tel. 871 59 45 . LA GARRIGA

CONSORCIO DEL MUÈBLE

DE LA

GARRIGA S/A